

כ"ד בשבט תשע"ו

3 בפברואר 2016

תיק 75043

פסק דין סופי

בעניין שבין	לבין
התובעת	הנתבעת
עמותה	גרעין תורני

א. רקע והחלטות קודמות

התובעת והנתבעת הן שתי עמותות הפועלות בעיר פלונית (להלן: העיר) בנפרד מתוך מטרה דומה: חיזוק אופייה היהודי של העיר והפצת היהדות בקרב תושביה. בין שתי העמותות היה הסכם ולפי הנתבעת תקבל מהתובעת מרכיבים שונים אשר יאפשרו לה לקבל תקציב ממשרד החינוך, ובתמורה תעביר לתובעת מספר אחוזים מתקציב זה. בשל שינויים מסויימים נתגלע סכסוך בין הצדדים על גובה התשלום שצריכה הנתבעת להעביר לתובעת.

בפס"ד ביניים שניתן בתאריך יג באלול תשע"ה 26/08/15 הוחלט כדלהלן:

1. עבור שנת 2012, זכאית התובעת ל-20% מן התקציב, לאחר ההפחתות הקבועות בהסכם שביניהן.
2. עבור שנת 2014, זכאית התובעת ל-6.5% מן התקציב, לאחר ההפחתות הקבועות בהסכם 2012.
3. הצדדים יגישו תחשיבים בהם יציינו את הסכום המגיע עבור כל שנה, וכמה שולם עבור כל שנה, תוך 10 ימים ממתן פסק ביניים זה. לאחר מכן יינתן פסק סופי בו יקבע הסכום המדויק לתשלום.
4. הצדדים יתחלקו באגרת בית הדין, והדבר יבא לידי ביטוי בפסק הסופי.

מאז ניתן פסק הדין ביניים, התמנה אחד מחברי הרכב ביה"ד - הרב סיני לוי - כדיין בבית הדין הרבני האזורי, ומשכך נבצר ממנו להמשיך לכהן כדיין בתיק. הצדדים אישרו כי הרב דורון אלון יכהן כדיין חלופי בתיק.

ב. תחשיבי הצדדים ותשלום הלובינג

הצדדים נתבקשו להגיש תחשיבים לבית הדין, ועשו כן.

בסופו של דבר, היתה הסכמה בין שני הצדדים על כל הסעיפים, למעט בנושא הלובינג:

לטענת הנתבעת, היא הוציאה סך של 14,903 ש"ח עבור תשלום לקרן קהילות, בעבור לובינג שתכליתו היתה הגדלת תקציב הגרעינים התורניים. ההוצאה נשאה פרי, ותקציב הגרעין הוגדל

בשיעור של כ-38%, ובסה"כ כ-115,000 ש"ח. לטענתה, התובעת נהנתה מהגדלת התקציב, משום שבכך גדלו שיעורי הכנסותיה (שהרי היא מקבלת 20% מהתקצוב שהנתבעת מקבלת ממשד החינוך), ולפיכך אך טבעי שהנתבעת תשתתף בתשלומים עבור הלובינג.

על פי החישובים שהנתבעת הגישה, מסתמן שהיא אינה מבקשת להשית על התובעת את מלא התשלום עבור הלובינג, אלא רק 20% מתשלום זה (וליתר דיוק $0.2 * 14,903 = 2980.6$ ש"ח).

לטענת התובעת, סוכם על קיזוז תשלום דמי חבר לקרן קהילות בלבד, וכך נרשם בהסכם. לפיכך, לטענתה, היא אינה צריכה להשתתף בלובינג. יש לציין שהתובעת לא התווכחה עם טענת הנתבעת שהלובינג הנוסף הביא לאותה הגדלה בסיוע עליה הצביעה הנתבעת.

בעניין זה בית הדין מקבל עמדה הקרובה לעמדת הנתבעת - אכן מדובר בהוצאה חריגה, שלמעשה הובילה לתוצאות שגם התובעת נהנית מהן בצורה משמעותית. לפיכך, אך טבעי הוא שהתובעת תשלם את חלקה היחסי בהוצאה חריגה זו, שהובילה לגידול משמעותי בתקצוב. כפי שציינה הנתבעת, בזמן חתימת ההסכם עם התובעת (14/12/2011 יח כסליו תשע"ב), נושא הלובינג לא עמד על הפרק כלל, ולכן הצדדים לא יכלו להגיע להסכמות עליו.

מסתבר שאם ההוצאה לא היתה עולה יפה, לא יכלה הנתבעת לדרוש מהתובעת להשתתף עמה בהוצאה זו, שהרי לא הגיעה עמה להסכמות על קיזוז שכזה. אבל מאחר שההוצאה נשאה פרי, זכותה לדרוש מהתובעת להשתתף בחלקה היחסי בהוצאה. הדבר דומה לפסיקת השו"ע בדיני שותפים (שו"ע חו"מ קעו, י):

"ואם (שינה) האחד מכל אלו הדברים, שהלך למקום שלא היה לו לילך, או פירש בים, או שמכר בהקפה, או נשא ונתן בסחורה אחרת וכן כיוצא באלו הדברים, כל פחת שיבא מחמת זה שעבד, חייב לשלם לבדו. ואם היה שם שכר, השכר לאמצע."

הסיבה שאע"פ ששינה אחד מהשותפים השכר לאמצע כתובה בסמ"ע (שם ס"ק לז):

"שהרי במעותיו הרויח, וזה לא נתכוון בהשינוי לקנות לעצמו"

מדבריו למדנו שאע"פ ששינה השותף עדיין ממשיך הוא לפעול עבור השותפות ולכן במקרה של ריווח, הרווח מתחלק בשווה.

ומכיוון ששותף שהוציא הוצאות עבור השותפות גובה אותם מהריווח קודם חלוקתו כנפסק בשו"ע (שם סעיף מד)

" אם אחד מהשותפים טען עסק השותפות על בהמתו או נתנו בחנותו בסתם, נוטל שכר בהמתו או חנותו תחלה ואח"כ יחלקו הרויח או ההפסד"

אם כן, מתקבלת טענת הנתבעת לקיזוז ההוצאות היחסיות עבור הלובינג.

למרות שעמדתה העקרונית של הנתבעת מתקבלת, למעשה יש לקזז את ההוצאות עבור הלובינג בצורה שונה מעט: יש להפחית את התשלום עבור הלובינג מהתקצוב שאושר ע"י משרד החינוך. באופן זה מתקבל סכום ה'נטו' ממשד החינוך. רק לאחר מכן יש לקזז את הניכויים עליהם

הוסכם בהסכם 2012 (ההבדל הוא בסכום ממנו יש להפחית את דמי הניהול בסך 10%, ולמעשה בשורה התחתונה מדובר בהפרש קטן של כ-300 ש"ח). הסיבה לכך היא שאף שלא היה על כך סיכום מפורש בין הצדדים הרי שלא הגיוני שעל אותו סכום שהתקבל תשלם התובעת פעמיים, גם דמי ניהול וגם לובינג. תשלומים אלו משקפים עבודה שנעשתה עבור השגת הכסף, משכך לא נכון לשלם גם דמי ניהול וגם לובינג עבור אותו כסף. על כן, נכון לקזז מהתקצוב שאושר ע"י משרד החינוך את הסכום ששולם ללובינג ורק מהיתרה להוריד 10% דמי ניהול.

ג. בקשת הנתבעת לפריסת תשלומים

הנתבעת ביקשה כי בית הדין יאפשר לה תנאי תשלום נוחים, מסיבות תקציביות. בנוסף לכך, לטענתה על פי תנאי ההסכם ב-2012 יש לפרוס את התשלומים, וכן היה הנהוג בין הצדדים עד היום, דהיינו שהתשלומים נעשים כמשכורות למעבירי פעילות בעבר, ב-10 תשלומים.

התובעת ביקשה שהכספים יועברו בתשלום אחד ובאופן מיידי, בגלל שמדובר בחובות ישנים, וכן בגלל מצבו הכספי הקשה של הארגון.

הכרעה: מעיקר הדין, הזמן הבסיסי המוקצב לפרעון חובות הוא 30 יום (שו"ע חו"מ ק, א). אף שבית הדין יכול להתחשב במצבו הכלכלי של החייב, וביכולת הפרעון שלו בהווה ובעתיד, עליו לקחת בחשבון גם את מצבו של המלווה.

אולם הנתבעת טענה כי היה סיכום בין הצדדים על פריסת התשלום, וסיכום זה אף נהג בפועל.

שיקול זה היה מתקבל אילו הנדון שלפנינו היה חובות שמועד פרעונם הגיע זה עתה. אולם בנדון דידן מדובר בחובות עבר, שהנתבעת כבר היתה צריכה להעביר לפני זמן רב.

יתר על כן, בחודשים שעברו מאז שניתן פסק הדין הראשון לא התגלע ויכוח משמעותי בין הצדדים על סכום החוב, ולפיכך הנתבעת יכלה להתארגן לקראת תשלום הסכום הצפוי מראש.

לפיכך, הבקשה לפריסת תשלום נדחית.

ד. הוצאות הצדדים

כבר נפסק בפסקי דין רבים של ב"ד זה, שאין לחייב צד אחד בהוצאות הצד השני, אלא אם כן התברר שהצד השני גרם לסחבת מכוונת, דיונים או הוצאות שהיה ידוע לו שהם מיותרים, או שהוא העלה טענות קנטרניות שמוטב היה שלא להעלותן. בית הדין נוכח שבמקרה זה הדבר אינו כן. שני הצדדים התנהלו בצורה סבירה, ולכן כל צד יישא בהוצאותיו.

לא כן הוא באשר להוצאות בית הדין - בהוצאות מסוג זה נושאים הצדדים בשווה.

לפיכך, על הנתבעת להשיב לתובעת מחצית מאגרת בית הדין, ובסך הכל 250 ש"ח.

ה. תחשיבים

שנת 2014	שנת 2012	
281111	306341	סכום שאושר
	14903-	ניכוי לובינג
28111.1-	29143.8-	ניכוי 10% דמי ניהול מהסכום שאושר, לאחר ניכוי לובינג
	6000-	ניכוי דמי חבר קרן קהילות
253000	256294.2	סה"כ סכום לאחר ניכויים
6.5%	20%	אחוז לתשלום לפי פס"ד ביניים
16445	51258.84	סה"כ חלקה של התובעת
28817.5-	3825.53-	שולם לתובעת
12372.5-	47433.31	סה"כ
250		אגרת בית הדין
35310.8		סה"כ לתשלום

ו. סיום

בשולי הדברים, בית הדין מתנצל על פרק הזמן הארוך יחסית שעבר בין מתן פסה"ד הביניים לבין מתן פס"ד זה. הדבר נבע בין היתר מהחלפת אחד מדייני ההרכב, ומסיבות נוספות.

ז. החלטות

הנתבעת תשלם לתובעת סך של 35,310.80 ש"ח בתוך 30 יום מיום מתן פסק הדין.

פסק הדין ניתן ביום כ"ד בשבט תשע"ו, 3 בפברואר 2016

האמת והשלום אהבו

הרב דורון אלון

הרב יהונתן בלס

הרב שלמה גרינץ